sit illi expugnari. Quis enī nisi demēs cō
perta decipula: sciēs ⁊ prudēs pedē mit/
tat in illā? Sufficit ꝑinde si capiant̄ que
eiusmodi sunt. h̄ est. si prodas ⁊ deducas
ad mediū. q̄ppe quib⁹ appere ꝑire ē. Nō
sic cetera vicia. Nēpe manifeste veniunt.
manifeste nocēt. sciētes captiuāt. supant
reluctātes. vtpote vi nō dolo agētia. Er/
go ꝯ hmōi aperte seuiētes bestias nō iue/
stigatōe op⁹ est: sʒ refrenatōe. Solas has
vulpes paruulas. dissimulatrices maxi/
mas. q̄ ꝓdite iā nō nocēt sufficit educi in
lucē ⁊ capi i calliditate sua. Nā foueas ha
bent. Tali itaq̄ ex causa vulpes iste: ⁊ ca/
pi iubent̄: ⁊ puule describunt̄. Uel iō par
uule. vt nascentia vicia in ipo ortu: donec
vtiq̄ paruula sunt vigilāter obseruās ili/
co cōprehēdas. ne crescētia pl⁹ noceant: et
D difficilius capiant̄. Et si iuxta allegoriā
ecclīas vineas. vulpes hereses vel potius
hereticos ipos intelligam⁹: simplex ē sen/
sus. vt heretici capiant̄ poti⁹ q̄ʒ effugent̄.
Capiant̄ dico. nō armis: sʒ argumētis q̄/
bus refellant̄ errores eoꝝ. ipi ꝟo si fieri p̄t
recōcilient̄ catholice. reuocent̄ ad verā fi/
dem. Hec est enī volūtas ei⁹ q̄ vult oīes
hoīes saluos fieri: ⁊ ad agnitionē verita/
tis venire. Hoc deniq̄ velle se ꝓhibet q̄ n̄
simplr̄: capite vulpes: sʒ capite (inq̄t) nob̄
vulpes paruulas. Sibi ḡ ⁊ spōse sue. id ē
catholice iubet acq̄ri has vulpes. cū ait.
capite eas nobis. Itaq̄ hō de ecclīa exer
citatus ⁊ doct⁹ si cū heretico hoīe dispu/
tare aggredit̄: illo itētionē suā dirigere dʒ
quatin⁹ ita errantē ꝯuincat. vt ⁊ cōuertat
cogitās illud apl̄i Jacobi. q̄ q̄ ꝯuerti fe/
cerit peccatorē ab errore vie sue: saluabit
aīam ei⁹ a morte: ⁊ opit multitudinē pec/
catoꝝ. Q, si reuerti noluerit nec ꝯuictus
post ꝓmā iā ⁊ scdam admonitiōē (vtpote
q̄ omino subuersus est) erit ſm apl̄um de
uitādus. Ex h̄ iā meli⁹ (vt q̄dem ego arbi
tror) effugat̄ aut etiā religat̄ q̄ʒ sinit̄ vine/
A as d̄moliri. Nec ꝓpterea sane nihil se egis
se putet q̄ hereticū vicit ⁊ cōuicit. hereses
ꝯfutauit. verisimilia a ꝟo clare aperteq̄ di
stinxit. praua dogmata: plana ⁊ irrefragi
bili rōne: praua esse mōstrauit. prauū de/
niq̄ intellectū extollentē se aduersus sciē/
tiam dei in captiuitatē redegit. Nempe ce
pit nihilomin⁹ q̄ talia opat⁹ est vulpē: ⁊ si
nō ad salutē illi: ⁊ cepit eā sponso ⁊ sponse
q̄ʒuis aliter. Nā si heretic⁹ nō surrexit d̄ fe
ce. ecclīa tn̄ ꝯfirmat̄ in fide. ⁊ quidē de ꝓ/
fectib⁹ sponse: spōsus sine dubio gratulat̄
Gaudiū eteni dn̄i est fortitudo nr̄a. Deni
q̄ nō putat a se aliena lucra nr̄a: q̄ se nob̄
tam dignāter associat. dū iubet capi vul/
pes: nō sibi: sʒ nobis secū: capite inquiēs
nobis. Aduertere est enim q̄ ait nobis.
Quid hac voce sociali⁹? An nō tibi videt̄
h̄ dicere. q̄si quidā paterfamilias q̄ ꝓ seni
bil habeat: sʒ oīa cōmunia cū vxore ⁊ filiꝭ
atq̄ domesticis. Et q̄ loquit̄ de⁹ est. mini
me tn̄ vt de⁹ id loquit̄. sʒ vt spōsus. Capi
te nobis vulpes. Uides q̄ʒ socialit̄ loqui
tur q̄ sociū nō habʒ. Poterat dicere mihi
sʒ maluit nobis: ꝯsortio delectat⁹. O sua/
uitatē. o grām. o amoris vim. Ita ne sum
mus oīm vn⁹ fact⁹ est oīm? Quis h̄ fac?
Amor dignitatꝭ nesci⁹. dignatione diues
affectu potēs. suasu efficax. Quid violēti
us? Triūphat d̄ deo amor. Quid tn̄ tam
violentū. Amor est. Que est ista vis q̄so
tā violēta ad victoriā: tā victa ad violētiā
Deniq̄ semetipꝫ exinaniuit vt scias amo
ris fuisse q̄ plenitudo effusa ē. q̄ altitudo
adequata est. q̄ singularitas associata est.
Cū q̄nā tibi o admirāde sponse tā famili
are ꝯsortiū? Nobis inq̄s capite. Cui tecū
An ecclīe de gentib⁹: de mortalib⁹ ⁊ pctō/
rib⁹ collecta est. Illā scim⁹ q̄ sit. Sʒ tu q̄s
es: ethyopisse hui⁹ tā deuot⁹ tā ambicio/
sus amator? Sane nō alter Moyses. sed
plus q̄ʒ moyses. Nū tu ille es speciosus
forma ꝑ filijs hoīm? Parꝫ dixi. cādor es
vite eterne: splendor ⁊ figura substātie dei.
Postremo sup oīa deus benedict⁹ in se
cula Amen.

Sermo. lxv.

D Uos vobis su
per vno capitulo disputaui ſmo
nes: tertiū edere paro: si audire n̄
tedeat. Et necessariū reor. Nā q̄d ad nr̄aꝫ
quidē spectat domesticaꝫ vineā (que vos
estis) satis me arbitror in duob⁹ fecisse ſ/
monib⁹ ꝓ munimēto illi aduersus insidi/
as tripartiti generꝭ vulpiū. q̄ sunt adula/
tores. detractores. ac seductorū quidā spi
ritus: gnari ⁊ assueti mala sub specie boni
inducere. Uerꝫ dn̄ice vinee nō ita. Illam
loquor q̄ impleuit terrā. cui⁹ ⁊ nos portio
sumus. vineā grandē nimis. dn̄i plātatā